

Uchwała nr 2024-20 z 9 października 2024 r. w sprawie ram referencyjnych określających minimalne wymogi techniczne dotyczące systemów weryfikacji wieku utworzonych w celu dostępu do niektórych publicznych usług łączności online i platform udostępniania plików wideo, które udostępniają publicznie treści pornograficzne

NOR: RCAC2428286X

Dz.U. RF nr 0251 z dnia 22 października 2024 r.

Tekst nr 50

- Załącznik

Urząd Regulacyjny ds. Komunikacji Audiowizualnej i Cyfrowej
uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego;
uwzględniając ustawę nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r., z późniejszymi zmianami, o zaufaniu w gospodarce cyfrowej, w szczególności art. 10 i 10-2;
uwzględniając powiadomienie 2024/0208/FR przesłane Komisji Europejskiej w dniu 15 kwietnia 2024 r. oraz uwagi Komisji z dnia 15 lipca 2024 r.;
uwzględniając uchwałę nr 2024-067 z dnia 26 września 2024 r. Komisji Krajowej ds. Informatyki i Wolności (francuski organ ochrony danych), w której wydano opinię na temat projektu ram Urzędu Regulacyjnego ds. Komunikacji Audiowizualnej i Cyfrowej dotyczących systemów weryfikacji wieku utworzonych w celu dostępu do niektórych publicznych usług zapewniających dostęp do treści pornograficzne;
uwzględniając uwagi zgłoszone podczas konsultacji publicznych przeprowadzonych w dniach od 11 kwietnia do 11 maja 2024 r.;

Po przeprowadzeniu obrad,
niniejszym podejmuje decyzję:

Artykuł 1

Ramy określone w załączniku do niniejszej decyzji zostają przyjęte.

Artykuł 2

Niniejsza uchwała zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej.

Załącznik

ZAŁĄCZNIK

ramy referencyjne określające minimalne wymagania techniczne dotyczące systemów weryfikacji wieku utworzonych w celu dostępu do niektórych publicznych usług łączności online i platform udostępniania plików wideo, które udostępniają publicznie treści pornograficzne
Spis treści

Wstęp

Odpowiedzialność za usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych
Ewolucja roli ARCOM w kontekście ustawy o zabezpieczeniu i regulacji przestrzeni cyfrowej

Prace nad weryfikacją wieku są już w toku

Prezentacja ram

Wspieranie sektora we wdrażaniu rozwiązań w zakresie weryfikacji wieku

Aktualizacje ram i aktualny stan wiedzy

Struktura ram i harmonogram wdrażania

Część pierwsza: Uwagi ogólne dotyczące wiarygodności systemów weryfikacji wieku

Część druga: Ochrona życia prywatnego

Zasady ochrony prywatności

Wdrożenie systemu weryfikacji wieku przyjaznego dla prywatności domyślnie i w fazie projektowania

Minimalne wymagania dla wszystkich systemów weryfikacji wieku

1. Niezależność dostawcy systemu weryfikacji wieku w odniesieniu do usług ukierunkowanych na transmisję treści pornograficznych

2. Odpowiedzialność w odniesieniu do usług ukierunkowanych na transmisję treści pornograficznych

3. Poufność w odniesieniu do dostawców usług potwierdzania wieku

4. Poufność w odniesieniu do wszelkich innych osób trzecich zaangażowanych w proces weryfikacji wieku

5. Zabezpieczenia praw i wolności osób przez weryfikatorów wieku

Szczegółne wymagania dotyczące systemów ochrony prywatności z poszanowaniem zasady „podwójnej anonimowości”

6. Zwiększona poufność w odniesieniu do usług ukierunkowanych na transmisję treści pornograficznych

7. Zwiększona poufność wobec emitentów atrybutów wieku

8. Zwiększona poufność w odniesieniu do wszelkich innych osób trzecich zaangażowanych w proces weryfikacji wieku

9. Dostępność i pokrycie populacji

Informowanie użytkowników o poziomie prywatności związanym z systemami weryfikacji wieku

10. Wyraźne wyświetlanie poziomu ochrony prywatności użytkowników

Pożądane cele i najlepsze praktyki

Część trzecia: Odmienne rozwiązania w zakresie generowania dowodów akceptowane tymczasowo

Część czwarta: Audyt i ocena rozwiązań dotyczących weryfikacji wieku

Ocena systemów wdrożonych w rzeczywistych warunkach

Wskaźniki błędów, obejścia i ryzyko ataku

Niezależność podmiotu przeprowadzającego audyt

Wstęp

Odpowiedzialność za usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych

1. Wraz z demokratyzacją urządzeń mobilnych umożliwiającą dzieciom dostęp do internetu, narażenie nieletnich na treści pornograficzne w internecie gwałtownie rośnie. Według badania przeprowadzonego przez Organ regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej (Arcom) na podstawie danych dostarczonych przez Médiamétrie 2,3 mln nieletnich odwiedza co miesiąc strony o charakterze pornograficznym, przy czym liczba ta gwałtownie rośnie w ostatnich latach i jest związana z demokratyzacją urządzeń mobilnych wśród dzieci. Odsetek nieletnich odwiedzających strony „dla dorosłych” wzrósł o 9 punktów procentowych w ciągu 5 lat, z 19 % na koniec 2017 r. do 28 % na koniec 2022 r. Każdego miesiąca w 2022 r. ponad połowa chłopców w wieku 12 lat i starszych odwiedzała takie strony, a odsetek ten wzrasta do dwóch trzecich w przypadku chłopców w wieku 16 i 17 lat. Średnio 12 % odbiorców stron „dla dorosłych” to osoby niepełnoletnie (1).

Od początku lat 2000 (2), badania nad konsekwencjami wczesnej ekspozycji na pornografię wykazują, że ekspozycja najmłodszych dzieci na treści pornograficzne może mieć poważne konsekwencje dla ich rozwoju psychicznego oraz kształtowanego przez nie obrazu seksualności i relacji międzyludzkich ze szkodą dla ich rozwoju osobistego i większej równości w relacjach między płciami (3).

2. Od dnia 1 marca 1994 r., zgodnie z postanowieniami art. 227-24 kodeksu karnego, wprowadzonymi ustawą nr 92-684 z dnia 22 lipca 1992 r., zabrania się narażania nieletnich na treści pornograficzne.

Brzmienie tego artykułu zostało zmienione w celu wyjaśnienia nie tylko jego zakresu, ale także sposobu jego oceny, gdy przestępstwo zostało zarejestrowane w internecie. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, od 2020 r. art. 227-24 stanowi, że zwykłe oświadczenie o wieku nie wystarcza do udowodnienia pełnoletności (4). Obecnie obowiązująca wersja brzmi następująco:

„Wytwarzanie, transport, rozpowszechnianie w jakikolwiek sposób i niezależnie od nośnika treści zawierającej przemoc, podżeganiu do terroryzmu, charakterze pornograficznym, w tym obrazach pornograficznych z udziałem jednego lub większej liczby zwierząt, lub o charakterze poważnie naruszającym godność ludzką lub mogącem nakłaniać nieletnich do angażowania się w gry, które fizycznie im zagrażają, lub handel takim przekazem, podlega karze pozbawienia wolności na okres 3 lat oraz grzywny w wysokości 75 000 EUR, jeżeli przekaz ten może być oglądany lub odbierany przez nieletniego.

„W przypadku gdy przestępstwa przewidziane w niniejszym artykule, zostały popełnione za pośrednictwem prasy drukowanej lub audiowizualnej lub za pośrednictwem publicznej komunikacji internetowej, zastosowanie mają szczególne przepisy prawa regulującego te kwestie w odniesieniu do ustalania osób odpowiedzialnych.

„Przestępstwa przewidziane w niniejszym artykule są popełniane nawet wtedy, gdy dostęp nieletniego do przekazów, o których mowa w akapicie pierwszym, jest wynikiem zwykłego oświadczenia nieletniego wskazującego, że ma on co najmniej 18 lat”.

Ustawodawca wprowadził ustawą nr 2020-936 z dnia 30 lipca 2020 r. mającą na celu ochronę ofiar przemocy domowej, specjalną procedurę z udziałem Arcom, mającą na celu zapewnienie pełnej skuteczności tych przepisów w sprawie dostawcy usługi komunikacji publicznej online udostępniających publicznie treści pornograficzne w internecie.

Ustawa ta dała prezesowi Arcom prerogatywę do wystosowania formalnego wezwania do usunięcia uchybienia do wydawcy strony internetowej w celu zastosowania się do kodeksu

karnego, a w przypadku braku reakcji na to wezwanie, zwrócenie się do sędziego powszechnego o nakazanie dostawcom dostępu do internetu (ISP) uniemożliwienia dostępu do tej strony.

3. Na podstawie tych przepisów, Organ wydał 13 formalnych zawiadomień do usunięcia uchybienia. W dniu 8 marca 2022 r. zwrócił się również do prezesa sądu powszechnego w Paryżu, aby nakazał dostawcom usług internetowych zablokowanie pięciu z tych usług za formalnym powiadomieniem. Procedura ta jest nadal w toku w dniu opublikowania niniejszych ram.

Ewolucja roli ARCOM w kontekście ustawy o zabezpieczeniu i regulacji przestrzeni cyfrowej

Ustawa nr 2024-449 z dnia 21 maja 2024 r. o zabezpieczeniu i regulacji przestrzeni cyfrowej (SREN) zaktualizowała system ustanowiony ustawą z dnia 30 lipca 2020 r.

Artykuł 10 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu w gospodarce cyfrowej (LCEN) stanowi, że Arcom „ustanawia i publikuje [...], po konsultacji z francuskim organem ochrony danych, ramy określania minimalnych wymagań technicznych mających zastosowanie do systemów weryfikacji wieku. Wymagania te dotyczą wiarygodności weryfikacji wieku użytkowników i poszanowania ich prywatności.” Zakres przepisu dotyczy „treści pornograficznych udostępniane publicznie przez dostawcę usługi komunikacji publicznej online, na jego odpowiedzialność redakcyjną lub dostarczane przez usługę platformy do udostępniania wideo, w rozumieniu art. 2 ustawy nr 86–1067 z dnia 30 września 1986 r. o wolności komunikacji” (zwane dalej „usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych” lub „usługi docelowe”). ARCOM może, w stosownych przypadkach po uzyskaniu opinii Prezesa CNIL, nałożyć na jednego z tych usługodawców formalne wezwanie do przestrzegania tych ram prawnych oraz w przypadku utrzymującego się naruszenia, po uzyskaniu opinii CNIL, nałożenia na niego kary pieniężnej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42-7 ustawy nr 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. Niniejsze konsultacje społeczne dotyczą projektu ram przewidzianego w tych przepisach.

Nowe uprawnienia nadane Arcom na mocy ustawy SREN uzupełniałyby uprawnienia przyznane z drugiej strony sędziemu powszechnemu, który może zostać wezwany bezpośrednio do zablokowania strony internetowej, która nie jest zgodna z przepisami art. 227-24 kodeksu karnego, na przykład na podstawie art. 6-3 LCEN.

Ponadto ochrona nieletnich przed dostępem do treści pornograficznych stanowi część bardziej ogólnych ram regulujących ochronę dzieci, w szczególności Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r. i jej Komentarza ogólnego nr 25 z 2021 r. dotyczącego praw dziecka w odniesieniu do środowiska cyfrowego (5) oraz art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r., który stanowi, że „należy przede wszystkim uwzględnić najlepszy interes dziecka”.

Prace nad weryfikacją wieku są już w toku

Niniejszy dokument jest częścią prac podjętych w ostatnich latach przez CNIL w sprawie rozwiązań w zakresie weryfikacji wieku w celu pogodzenia ochrony nieletnich z poszanowaniem prywatności.

CNIL po raz pierwszy wydała opinię w czerwcu 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia dotyczącego wdrożenia ustawy z 2020 r. o przepisach wykonawczych mających na celu

ochronę nieletnich przed dostępem do publicznych usług łączności online nadających treści pornograficzne (6). Aby zapobiec wnioskowaniu o orientacji seksualnej osób – rzeczywistej lub domniemanej – na podstawie przeglądanych przez nie treści i bezpośredniemu powiązaniu jej z ich tożsamością, CNIL zaleciła w swojej opinii korzystanie z zaufanych stron trzecich i sformułowała kilka zaleceń (7), które obejmowały sekcję dotyczącą weryfikacji wieku. Publikacje te zostały poparte komunikatem opublikowanym w lipcu 2022 r. zatytułowanym „Weryfikacja wieku online: zachowanie równowagi między ochroną nieletnich a poszanowaniem prywatności” (8) oraz uruchomieniem demonstratora mechanizmu weryfikacji wieku, który szanuje prywatność użytkowników (9), we współpracy z PEReN i panem Olivierem Blazy, profesorem w École Polytechnique. CNIL miała już okazję przypomnieć, że „W przeciwieństwie do tego, co się niekiedy mówi, RODO (10) nie jest niezgodne z kontrolą wieku w zakresie dostępu do stron pornograficznych, która jest przewidziana przez prawo.” (11) Podobnie jak CNIL, Arcom wydał również opinię w sprawie projektu dekretu wdrażającego art. 23 ustawy z dnia 30 lipca 2020 r. (12). To właśnie w tym kontekście Arcom i CNIL, przy wsparciu PEReN, na początku 2023 r. rozpoczęły wspólne wymiany techniczne z interesariuszami zajmującymi się weryfikacją wieku. Dyskusje te zostały wzbogacone o informacje zwrotne otrzymane przez Arcom od niektórych zagranicznych partnerów, którzy również stoją w obliczu wyzwań związanych z ochroną nieletnich i prywatności podczas kontrolowania dostępu do treści pornograficznych. Niniejsze ramy zostały przyjęte po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, które trwały od 11 kwietnia do 13 maja, oraz po powiadomieniu Komisji Europejskiej w dniu 15 kwietnia, na mocy dyrektywy 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, a także po przyjęciu uchwały nr 2024-067 przez CNIL dnia 26 września 2024 r. zawierającej opinię na temat projektu ram.

Prezentacja ram

Wspieranie sektora we wdrażaniu rozwiązań w zakresie weryfikacji wieku

Zgodnie z przepisami ustawy, ramy określają oczekiwane wymagania techniczne.

Celem tych ram nie jest certyfikacja rozwiązań technicznych.

Ukierunkowane usługi nadawania treści pornograficznych będą miały swobodę wyboru własnych rozwiązań w zakresie ochrony nieletnich, pod warunkiem, że spełniają one wymogi techniczne ram prawnych.

Brak systemu weryfikacji wieku, a także systemy weryfikacji wieku, które są niewiarygodne lub oferują niższy poziom ochrony prywatności niż wymagany w niniejszych ramach nie będą dopuszczane.

Aktualizacje ram i aktualny stan wiedzy

Ramy mogą podlegać przeglądowi i aktualizacji w celu uwzględnienia aktualnego stanu wiedzy. Ustawa SREN stanowi w tym względzie, że „ramy są aktualizowane w razie potrzeby na tych samych warunkach”.

Jest w istocie pożądane, aby sektor ten przyjął rozwiązania w zakresie weryfikacji wieku odpowiadające aktualnemu stanowi wiedzy oraz normom europejskim i międzynarodowym (w szczególności wszelkim normom europejskim, które pojawią się w najbliższym czasie), a

także zgodne z praktykami branżowymi, zwłaszcza w odniesieniu do istniejących protokołów technicznych.

W tym duchu władze francuskie wskazały, w odpowiedzi na wniosek Komisji Europejskiej o udzielenie informacji w ramach procedury notyfikacji przewidzianej w dyrektywie 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (tekst jednolity), że:

„Jeżeli chodzi o przyszłość, zobowiązują się one do dokonania całościowego lub częściowego przeglądu swoich wewnętrznych ram prawnych, w przypadku gdy wystarczająco precyzyjna podstawa prawna na szczeblu UE umożliwi nałożenie skutecznego systemu weryfikacji wieku na wszystkie lub niektóre platformy, których dotyczy dostęp do treści pornograficznych.

„W tych okolicznościach przewidują one [ramy] jako rozwiązanie przejściowe, w oczekiwaniu na skuteczne rozwiązanie europejskie.”

Struktura ram i harmonogram wdrażania

Pierwsza część ram określa ogólne uwagi dotyczące wiarygodności ustawowych systemów weryfikacji wieku. Oprócz konieczności zagwarantowania domyślnej ochrony nieletnich, tj. jeszcze przed uzyskaniem dostępu do usługi, konieczne jest przypomnienie warunków skuteczności internetowych systemów weryfikacji wieku, przy jednoczesnym unikaniu ich obchodzenia.

Część druga dotyczy w szczególności ochrony prywatności przez systemy weryfikacji wieku wdrożone w celu kontroli dostępu do treści pornograficznych. Strony mogą oferować systemy weryfikacji wieku o różnym poziomie ochrony prywatności, pod warunkiem, że użytkownicy są informowani o poziomie związanym z każdym systemem.

W tym kontekście ramy ustanawiają minimalne cele dla wszystkich systemów weryfikacji wieku, a także wzmocnione cele szczegółowe w odniesieniu do najbardziej przyjaznych dla prywatności systemów znanych jako systemy „podwójnej anonimowości”. Użytkownicy będą musieli otrzymać co najmniej jeden system weryfikacji wieku, który będzie zgodny ze standardami ochrony prywatności „podwójnej anonimowości”.

Ta druga część obejmuje również najlepsze praktyki w dziedzinie ochrony danych, które są uważane za pożądane.

Ponadto usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych będą mogły wdrożyć tymczasowo, rozwiązania do generowania dowodu wieku w oparciu o kartę bankową, w drodze odstępstwa od warunków określonych w pierwszej i drugiej części, ale z zastrzeżeniem ścisłego przestrzegania pewnych łącznych warunków określonych w trzeciej części niniejszego dokumentu.

Na koniec, czwarta i ostatnia część ustanawia główne zasady, którymi powinny kierować się usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych, gdy są one zobowiązane do przeprowadzenia audytu swoich systemów weryfikacji wieku. W szczególności określony zostanie cel takich audytów, warunki ich przeprowadzania oraz wymogi mające zastosowanie do audytorów zewnętrznych.

CZĘŚĆ PIERWSZA: OGÓLNE ZAGADNIENIA DOTYCZĄCE NIEZAWODNOŚCI SYSTEMÓW WERYFIKACJI WIEKU

Celem tych ram jest zapewnienie domyślnej ochrony nieletnich, gdy tylko zostanie wyświetlona pierwsza strona publicznych usług łączności online nadających treści pornograficzne.

Ochrona nieletnich oznacza zapobieganie ich ekspozycji na treści pornograficzne, gdy tylko uzyskają dostęp do publicznych usług łączności online udostępniających takie treści.

W tym względzie art. 1 ustawy SREN wyraźnie stanowi, że usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych są zobowiązane do wyświetlania ekranu, który nie zawiera żadnych treści pornograficznych „do czasu zweryfikowania wieku użytkownika”.

Ponadto, zgodnie z ustawą SREN, usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych muszą zapewnić że żaden użytkownik nie uzyska dostępu do treści pornograficznych do chwili udowodnienia swojej pełnoletności.

Taką domyślną ochronę nieletnich można zapewnić na przykład poprzez całkowite rozmycie strony głównej serwisu. Wydawcy mogą także zgłaszać pornograficzny charakter swojej usługi. Aby to zrobić, mogą polegać na mechanizmie autodeklaracji, takim jak etykieta RTA (13), który należy skonfigurować na każdej stronie ich witryn, umożliwiając systemom kontroli rodzicielskiej ustalenie minimalnego wieku wymaganego do uzyskania dostępu do treści na stronie za pomocą nagłówków odpowiedzi (lub „headers” [14]).

Aby zapewnić zgodność z ustawą, systemy weryfikacji wieku (w tym przypadku pełnoletności) wprowadzone przez usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych muszą być w stanie odróżnić użytkowników, którzy są nieletni od tych, którzy są dorośli. Rozwiązania będą prawdopodobnie ewoluować wraz z doskonaleniem technik i wprowadzaniem na rynek nowych systemów weryfikacji, w tym wszelkich norm europejskich, które pojawią się w najbliższym czasie.

W przypadku gdy rozwiązanie techniczne wprowadzone przez usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych opiera się na oszacowaniu wieku użytkownika, zgodność z prawem oznacza, że musi ono zostać skonfigurowane w taki sposób, aby wykluczyć ryzyko uznania nieletniego użytkownika za pełnoletniego („fałszywie dodatnich”).

Aby zapewnić zgodność z prawem, usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych muszą dołożyć wszelkich starań, zgodnie z wysokimi standardami staranności zawodowej w branży, aby ograniczyć możliwości obejścia wprowadzonych przez siebie rozwiązań technicznych. Systemy weryfikacji wieku nie powinny umożliwiać udostępniania dowodu wieku innym osobom w celu ograniczenia ryzyka oszustwa. Dlatego system musi być odporny na ryzyko ataków takich jak deepfakes, podszywanie się pod adresy internetowe (spoofing) itp.

Na przykład w odniesieniu do rozwiązań opartych na oszacowaniu wieku poprzez analizę rysów twarzy, docelowe usługi nadawania treści pornograficznych będą musiały zapewnić, że rozwiązania te obejmują mechanizm rozpoznawania żywych osób, którego skuteczność jest zgodna z aktualnym stanem wiedzy. Wykrywanie odbywa się za pomocą obrazu o wystarczającej jakości, aby wykluczyć wszelkie procesy obejścia, które mogą być wykorzystywane przez osoby nieletnie, aby sztucznie wyglądać na pełnoletnie, w szczególności przy użyciu zdjęć, nagranych filmów lub masek. Wreszcie, w odniesieniu do rozwiązań technicznych służących do generowania dowodu wieku na podstawie okazania fizycznego dokumentu tożsamości, oczekuje się, że usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych zapewnią, że wprowadzone przez nie rozwiązania techniczne umożliwią weryfikację: (i) że dokument jest prawdziwy i że nie jest to zwykła kopia; (ii) że użytkownik jest rzeczywiście posiadaczem wprowadzonego dokumentu tożsamości. Ta weryfikacja może być w szczególności przeprowadzona za pomocą rozpoznawania rysów twarzy z wykorzystaniem mechanizmu wykrywania życia, na warunkach określonych powyżej.

Aby zapobiec narażeniu nieletnich na treści pornograficzne w Internecie, oczekuje się, że weryfikacja wieku będzie prowadzona za każdym razem, gdy usługa będzie odwiedzana. Dlatego przerwa w korzystaniu z usługi musi spowodować ponowną weryfikację wieku, jeżeli użytkownik chce ponownie uzyskać dostęp do treści pornograficznych. Pozostaje bez uszczerbku dla możliwości korzystania przez użytkownika z dowodu wieku, który może być ponownie użyty lub zregenerowany przez niego samego z zastrzeżeniem obecności drugiego czynnika uwierzytelniającego. Można to zrobić poprzez powiązanie korzystania z dowodu wielokrotnego użytku z terminalem osoby, której dane dotyczą, tak jak ma to miejsce w przypadku portfeli cyfrowych (znane jako „wallets”).

Ponadto system weryfikacji nie może umożliwiać udostępniania tego dowodu innej osobie lub usługom. W przypadku terminalu konsultacyjnego współdzielonego przez osobę dorosłą i nieletnią ważne jest, aby okres ważności weryfikacji wieku nie pozwalał na przeglądanie treści pornograficznych bez dodatkowej weryfikacji. Można zatem uznać, że ważność weryfikacji wieku musi zostać przerwana w momencie opuszczenia usługi przez użytkownika, tj. po zakończeniu sesji, gdy użytkownik wyłącza przeglądarkę lub gdy system operacyjny przechodzi w tryb czuwania, a w każdym razie po upływie okresu jednej godziny bezczynności.

Aby zapobiec ponownemu wykorzystaniu kont użytkowników w celu umożliwienia nieletnim dostępu do treści pornograficznych, oczekuje się, że dowód wieku nie może być przechowywany na koncie użytkownika w usłudze docelowej. W każdym przypadku z przepisów wynika, że obowiązek weryfikacji wieku ma zastosowanie do każdego dostępu, z kontem użytkownika lub bez niego.

Aby zapewnić ochronę nieletnich i zgodność z prawem, oczekuje się, że rozwiązania stosowane przez usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych będą skuteczne dla wszystkich grup populacji, a zatem nie będą skutkować dyskryminacją niektórych grup, w szczególności ze względów określonych w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W związku z tym skuteczność technicznego rozwiązania do weryfikacji wieku będzie taka sama, niezależnie od cech fizycznych użytkownika. W przypadku systemów generowania dowodu wieku opartych na uczeniu maszynowym (zwanych również „machine learning”) lub modelach statystycznych, dostawcy usług mogą na przykład testować swoje rozwiązanie w różnych bazach danych w celu zapewnienia zgodności z tym wymogiem. Ważne jest, aby systemy kontroli wieku ograniczały uprzedzenia dyskryminacyjne, które również generują błędy, które mogą podważyć zarówno ich niezawodność, jak i akceptowalność.

Usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych są zachęcane do uwzględniania wszelkich dyskryminujących uprzedzeń, w podziale na odpowiednie podstawy dyskryminacji, przy ocenie wydajności ich systemu weryfikacji wieku, ale także we wszelkich audytach, które przeprowadzają (patrz poniżej).

CZĘŚĆ DRUGA: OCHRONA PRYWATNOŚCI

Celem niniejszych ram jest również zapewnienie ochrony prywatności użytkowników systemów weryfikacji wieku. Systemy te mogą stwarzać wysokie ryzyko dla bezpieczeństwa danych osobowych, ponieważ weryfikacja wieku jest podobna do weryfikacji tożsamości, a zatem może wymagać gromadzenia danych szczególnie chronionych lub dokumentów tożsamości.

Podmioty zaangażowane w systemy weryfikacji wieku muszą zatem zwracać szczególną uwagę na ochronę prywatności swoich użytkowników i bezpieczeństwo odnośnych

systemów informacyjnych, przy czym przestrzegane są zasady, za które CNIL odpowiada, w szczególności ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych (RODO).

Zasady ochrony prywatności

W praktyce systemy weryfikacji wieku jako całość muszą być zgodne z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych i prywatności, w tym z zasadami minimalizacji i ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony danych (Art. 5 i 25 RODO).

Dostawcy takich systemów muszą zwrócić szczególną uwagę na następujące zasady:

dokładność, proporcjonalność i minimalizacja gromadzonych danych;
zwięzłe, przejrzyste, zrozumiałe i łatwo dostępne informacje dla użytkowników;
odpowiednie okresy przechowywania danych;
możliwość korzystania przez osoby fizyczne z przysługujących im praw, a mianowicie prawa dostępu, prawa do sprzeciwu, prawa do sprostowania, prawa do ograniczenia przetwarzania, prawa do usunięcia danych, prawa do przenoszenia;
najnowocześniejsze bezpieczeństwo systemów informatycznych wykorzystywanych do przetwarzania danych osobowych.

Wdrożenie systemu weryfikacji wieku przyjaznego dla prywatności domyślnie i w fazie projektowania

W 2022 r. CNIL opublikowała demonstrator przyjaznego dla prywatności mechanizmu weryfikacji wieku do przesyłania atrybutu tożsamości (w tym przypadku potwierdzenia wieku) (15), (16). W szczególności proponowany mechanizm zapewni szczelne połączenie między docelowymi usługami transmitującymi treści pornograficzne, które są zobowiązane do sprawdzania wieku swoich użytkowników, a stronami trzecimi wydającymi atrybuty wieku.

Mechanizm ten, znany od tego czasu jako „podwójna anonimowość” lub „podwójna poufność”, został opracowany i przetestowany przez różne podmioty publiczne i prywatne, co potwierdza jego techniczną wykonalność i zdolność do zaspokojenia potrzeby ochrony prywatności nieodłącznie związanej z internetowymi mechanizmami weryfikacji wieku. Odpowiada również celom ogólnie określonym dla systemów tożsamości cyfrowej, które obejmują zarządzanie atrybutami. Mechanizm ten, choć określany w niniejszym dokumencie jako „podwójna anonimowość”, nie jest jednak „anonimowy” w rozumieniu RODO, ale gwarantuje wysoki poziom poufności.

Publiczne usługi komunikacji online, które udostępniają treści pornograficzne, będą musiały oferować swoim użytkownikom co najmniej jeden system weryfikacji wieku, który spełnia standardy prywatności „podwójnej anonimowości”, zapewniając, że system ten może być używany przez znaczną większość jego użytkowników.

Wymóg ten wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego przewidzianego w trzeciej części niniejszych ram prawnych, ustalonego na 6 miesięcy od dnia ich publikacji bez uszczerbku dla minimalnych wymogów określonych poniżej. W związku z tym do tej daty systemy weryfikacji wieku będą musiały spełniać minimalny zestaw wymogów określonych

poniżej, aby zapewnić akceptowalny poziom ochrony danych osobowych ich użytkowników.

Następujące sekcje wyjaśniają:

wymagania mające zastosowanie do wszystkich systemów weryfikacji wieku objętych niniejszymi ramami;
cele szczegółowe dotyczące systemów najbardziej przyjaznych dla prywatności, znanych jako „podwójna anonimowość”;
obowiązki w zakresie przejrzystości mające na celu informowanie użytkowników o poziomie ochrony prywatności związanym z systemami oferowanymi w ramach usług;
jak również dobre praktyki, które zostały zidentyfikowane jako pożądane, ale dotychczas niewymagane.

Minimalne wymagania dla wszystkich systemów weryfikacji wieku

Minimalny zestaw wymogów ma zastosowanie do wszystkich systemów weryfikacji wieku objętych niniejszymi ramami:

1. Niezależność dostawcy systemu weryfikacji wieku w odniesieniu do usług ukierunkowanych na transmisję treści pornograficznych

Dostawca systemów weryfikacji wieku musi być prawnie i technicznie niezależny od wszelkich publicznych usług łączności online objętych niniejszymi ramami i musi zapewnić, że ukierunkowane usługi transmisji treści pornograficznych w żadnych okolicznościach nie mają dostępu do danych wykorzystywanych do weryfikacji wieku użytkownika.

2. Odpowiedzialność w odniesieniu do usług ukierunkowanych na transmisję treści pornograficznych

Dane osobowe umożliwiające użytkownikom weryfikację wieku za pośrednictwem usługi komunikacyjnej objętej niniejszymi ramami nie mogą być przetwarzane przez tę usługę komunikacyjną.

W szczególności, wdrożenie rozwiązań weryfikacji wieku nie może umożliwiać usługom komunikacyjnym objętym niniejszymi ramami gromadzenia tożsamości, wieku, daty urodzenia lub innych danych osobowych tych użytkowników.

3. Poufność w odniesieniu do dostawców usług potwierdzania wieku

W przypadku, gdy system weryfikacji wieku nie pozwala użytkownikowi na uzyskanie tożsamości cyfrowej wielokrotnego użytku lub potwierdzenia wieku, dane osobowe podane przez użytkownika w celu uzyskania tego atrybutu nie mogą być przechowywane przez dostawcę generującego potwierdzenie wieku.

Ponadto tego typu system nie powinien wymagać gromadzenia oficjalnych dokumentów tożsamości jeżeli nie generuje dowodu wieku wielokrotnego użytku.

Wymóg ten pozostaje bez uszczerbku dla zgodności z obowiązkami prawnymi i regulacyjnymi, które mają zastosowanie do niektórych dostawców dowodu tożsamości w inny sposób.

4. Poufność w odniesieniu do wszelkich innych osób trzecich zaangażowanych w proces weryfikacji wieku

W przypadku, gdy w proces weryfikacji wieku zaangażowane są strony trzecie inne niż dostawcy usług weryfikacji wieku, np. w celu zarządzania dowodami lub fakturowania usługi, strony te nie mogą przechowywać żadnych danych osobowych użytkowników systemu, z wyjątkiem przechowywania dowodów na żądanie użytkownika.

5. Zabezpieczenia praw i wolności osób przez weryfikatorów wieku

Przy ustalaniu, czy użytkownik może uzyskać dostęp do publicznej usługi łączności online na podstawie przedłożonych mu dowodów, docelowa usługa nadawania treści pornograficznych podejmuje zautomatyzowaną decyzję w rozumieniu art. 22 RODO. Odmawiając dostępu do usługi, decyzja ta może wywoływać skutki prawne dla zainteresowanych lub przynajmniej wywołać znaczące skutki wpływające na osoby w podobny sposób.

CNIL uważa, że taka decyzja może opierać się na wyjątku przewidzianym w art. 22 ust. 2 lit. b RODO w zakresie, w jakim usługa celowa nadawania treści pornograficznych podlega obowiązkowi weryfikacji wieku na mocy art. 227-24 kodeksu karnego oraz postanowieniom przepisów PJJ SREN. Art. 22 ust. 2 lit. b RODO wymaga, aby w przepisach zezwalających na taką zautomatyzowaną decyzję przewidziano odpowiednie środki ochrony praw i wolności oraz prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą.

Aby zachować wymogi w zakresie ochrony prywatności mające na celu ograniczenie możliwości identyfikowania osób fizycznych przez usługi, takie środki muszą zostać wprowadzone nie przez usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych, lecz przez dostawcę technicznego rozwiązania do weryfikacji wieku, niezależnie od tego, czy jest to dostawca atrybutów, czy wystawca dowodu. Takie środki powinny umożliwić użytkownikom, w przypadku błędu, zakwestionowanie wyniku analizy ich atrybutu w celu uzyskania dowodu wieku. W celu skorzystania z tych środków zaradczych, dostawcy rozwiązań do weryfikacji wieku powinni oferować użytkownikom możliwość korzystania z różnych dostawców atrybutów lub w zależności od rozwiązań, różnych wystawców dowodów.

Docelowa usługa ukierunkowana na transmisję treści pornograficznych, podobnie jak dostawcy technicznych rozwiązań do weryfikacji wieku, jest jednak zobowiązana do przestrzegania obowiązków informacyjnych nałożonych przez RODO i musi informować użytkowników o możliwości złożenia skargi do dostawcy rozwiązania do weryfikacji wieku. W każdym przypadku dostawcy atrybutów muszą również umożliwić osobom na sprostowanie swoich danych zgodnie z art. 16 RODO.

Szczegółne wymogi dotyczące systemów ochrony prywatności z poszanowaniem zasady „podwójnej anonimowości”

Poniższe cele uzupełniają cele minimalnej podstawy do określenia przyjaznego dla prywatności normy weryfikacji wieku online.

6. Zwiększona poufność w odniesieniu do usług ukierunkowanych na transmisję treści pornograficznych

Wymagania określone w nr 2 uzupełnia się o następujące elementy.

System weryfikacji wieku wykorzystujący „podwójną anonimowość” nie powinien umożliwiać usługom komunikacyjnym objętym niniejszymi ramami rozpoznania użytkownika, który już korzystał z systemu, na podstawie danych wygenerowanych w procesie weryfikacji wieku.

Stosowanie systemów weryfikacji wieku wykorzystujących „podwójną anonimowość” nie powinno umożliwiać tym usługom poznania lub wywnioskowania źródła lub metody uzyskiwania dowodu wieku związanego z procesem weryfikacji wieku użytkownika.

System weryfikacji wieku, który respektuje „podwójną anonimowość”, nie może umożliwiać tym usługom rozpoznania, że dwa dowody pełnoletności pochodzą z tego samego źródła.

7. Zwiększona poufność wobec emitentów atrybutów wieku

Wymogi określone w punkcie 3 zostały uzupełnione w taki sposób, że system weryfikacji wieku wykorzystujący „podwójną anonimowość” nie może umożliwiać dostawcom usług generowania dowodu wieku na ustalenie, dla której usługi przeprowadzana jest weryfikacja wieku.

8. Zwiększona poufność w odniesieniu do wszelkich innych osób trzecich zaangażowanych w proces weryfikacji wieku

Wymagania określone w nr 4 uzupełnia się o następujące wymagania:

System weryfikacji wieku wykorzystujący „podwójną anonimowość” nie powinien umożliwiać innym osobom trzecim uczestniczącym w procesie na rozpoznanie użytkownika, który już korzystał z systemu. Na przykład osoba trzecia przekazująca dowód wieku lub poświadczająca jego ważność nie powinna być w stanie dowiedzieć się, czy przetwarzała już dowód od tego samego użytkownika.

9. Dostępność i pokrycie populacji

Usługi komunikacyjne objęte niniejszymi ramami muszą zapewniać swoim użytkownikom co najmniej dwie różne metody generowania dowodu wieku, umożliwiające uzyskanie dowodu wieku za pomocą „podwójnie anonimowego” systemu weryfikacji wieku. W praktyce usługodawca oferujący rozwiązanie w zakresie podwójnej anonimowości musi łączyć co najmniej dwie metody uzyskania dowodu wieku (np. rozwiązanie oparte na dokumentach tożsamości i jedną opartą na oszacowaniu wieku).

Usługi łączności objęte tymi ramami muszą zapewnić dostępność systemu weryfikacji wieku „podwójnej anonimowości” co najmniej w odniesieniu do 80 % dorosłej populacji zamieszkałej we Francji.

Przykłady i zastosowanie:

W praktyce rozwiązania „podwójna anonimowość” muszą oferować kilku dostawców do generowania dowodu wieku (np. różnych dostawców dostępu do internetu i/lub banków) oraz w przypadku innych rozwiązań, różne metody generowania dowodów wieku (np. analiza rysów twarzy i dostarczenie dokumentów tożsamości).

Informowanie użytkowników o poziomie prywatności związanym z systemami weryfikacji wieku

10. Wyraźne wyświetlanie poziomu ochrony prywatności użytkowników

Każde rozwiązanie do weryfikacji wieku musi być wyraźnie powiązane z jego poziomem ochrony prywatności, tak aby rozwiązania zgodne ze standardami „podwójnej anonimowości” były przedstawiane w sposób jasny i czytelny. W każdym razie inne rozwiązania nie powinny być mylone ani promowane w celu wprowadzenia użytkownika w błąd na korzyść rozwiązań mniej chroniących prywatność.

Jeżeli osoba trzecia zaangażowana w proces weryfikacji wieku może być świadoma usługi, dla której przeprowadzana jest weryfikacja wieku, użytkownik musi być wyraźnie poinformowany.

Jeżeli chodzi o systemy weryfikacji wieku zgodne z zasadą „podwójnej anonimowości”, użytkownik musi być wyraźnie poinformowany, że rozwiązanie to gwarantuje, że dostawca weryfikacji wieku nie może znać usługi, dla której przeprowadzana jest weryfikacja.

Pożądane cele i najlepsze praktyki

Poniższe cele nie są obecnie wymagane od systemów weryfikacji wieku w celu zapewnienia zgodności z tym standardem, ale stanowią zestaw najlepszych praktyk, do których powinny dążyć rozwiązania weryfikacji wieku.

Możliwość samodzielnego generowania potwierdzenia wieku przez użytkowników w sposób poufny:

użytkownik może lokalnie generować potwierdzenie wieku, nie informując pierwotnego emitenta o swoich atrybutach wiekowych lub innej osoby trzeciej;

użytkownik może wygenerować dowód wieku za pośrednictwem usługi online, z której można korzystać bez dostępu do swoich danych osobowych.

Poufność systemów weryfikacji wieku jako całości:

system opiera się na dowodach o zerowej wiedzy („zero knowledge proof”);

system opiera się na technikach szyfrowania, które są odporne na najbardziej złożone ataki, nawet w przyszłości.

CZĘŚĆ TRZECIA: ALTERNATYWNE ROZWIĄZANIA W ZAKRESIE GENEROWANIA DOWODÓW AKCEPTOWANE TYMCZASOWO

Zgodnie z art. 10 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu w gospodarce cyfrowej, usługi podlegające przepisom wdrażają system weryfikacji wieku zgodny z charakterystyką techniczną niniejszych ram w ciągu 3 miesięcy od ich publikacji. Jednakże po upływie tych 3 miesięcy, w okresie przejściowym 3 miesięcy od publikacji niniejszych ram, mającym na celu umożliwienie usługom podlegającym tym ramom określenie i wdrożenie rozwiązania do weryfikacji wieku spełniającego wszystkie kryteria określone w pierwszej i drugiej części, mogą one wdrożyć rozwiązania wykorzystujące karty bankowe, które będą uznawane za zgodne z charakterystyką techniczną ram, z zastrzeżeniem następujących warunków.

Rozwiązanie wykorzystujące karty bankowe byłoby początkowym sposobem na filtrowanie niektórych nieletnich. To tymczasowe rozwiązanie opiera się na infrastrukturze, która została już wdrożona i może zostać zmobilizowana

Z zastrzeżeniem zgodności z poniższymi wymaganiami, rozwiązanie to pozwoliłoby początkowo ochronę najmłodszych nieletnich. Filtrowanie odbywa się poprzez silne uwierzytelnianie (tj. uwierzytelnianie dwuskładnikowe). Na przykład można to zrobić za pomocą samego silnego uwierzytelnienia (bez płatności) lub za pomocą płatności (w tym kwoty zero euro) w połączeniu z silnym uwierzytelnieniem.

Te systemy weryfikacji:

nie mogą być realizowane bezpośrednio przez docelowe usługi transmisyjne treści pornograficznych, ale przez osoby trzecie niezależne od usługi;

będą musiały zapewnić bezpieczeństwo weryfikacji, aby zapobiec ryzykanemu z phishingiem. Ważne jest zatem, aby informacje o płatnościach były wprowadzane na zaufanych stronach internetowych. W związku z tym wskazane byłoby, aby usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych oraz dostawców rozwiązań rozpoczęli

skoordynowaną kampanię mającą na celu podniesienie świadomości na temat zagrożeń związanych z phishingiem, ze szczególnym uwzględnieniem tej nowej praktyki; powinny przynajmniej zapewniać, że karta istnieje i jest ważna co nie oznacza, że numer karty można po prostu sprawdzić pod kątem spójności; wdrażają silne uwierzytelnianie przewidziane w europejskiej dyrektywie (UE) 2015/2366 w sprawie usług płatniczych (znanej jako „PSD2”), na przykład opierając się na protokole 3-D Secure, w jego drugiej obowiązującej wersji, w celu zapewnienia, że użytkownik usługi jest posiadaczem karty za pomocą uwierzytelniania dwuskładnikowego.

Część czwarta: audyt i ocena rozwiązań do weryfikacji wieku

Ustawa SREN stanowi, że „Organ regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może wymagać od wydawców i dostawców usług [...] przeprowadzenia audytu systemów weryfikacji wieku przez nich wdrażanych w celu poświadczenia ich zgodności z wymogami technicznymi określonymi w ramach. Ramy określają procedury przeprowadzania i upubliczniania tego audytu, powierzanego niezależnemu organowi posiadającemu udokumentowane doświadczenie”.

Poniższe sekcje mają na celu wyjaśnienie głównych zasad, które mogą stanowić wytyczne dla docelowych usług nadawania treści pornograficznych, które byłyby wymagane do przeprowadzenia takiego audytu.

Ocena systemów wdrożonych w rzeczywistych warunkach

Aby zapewnić wysoki poziom ochrony nieletnich, Arcom będzie oceniać rozwiązania w zakresie technicznej weryfikacji wieku w poszczególnych przypadkach, po wdrożeniu przez wydawców, tj. in concreto. Jako że niektóre rozwiązania mogą być skonfigurowane przez docelowe usługi transmisji treści pornograficznych, konieczne jest przeprowadzenie oceny w rzeczywistych warunkach operacyjnych.

Usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych są wymagane w celu zapewnienia, aby wprowadzone rozwiązania były w stanie systematycznie spełniać wymagania ramowe poprzez dostosowanie, w stosownych przypadkach, ich zasad i parametrów operacyjnych.

Wskaźniki błędów, obejścia i ryzyko ataku

Audyt techniczny ma na celu ogólną ocenę czy rozwiązanie do weryfikacji wieku jest zgodne z prawem i niniejszymi ramami jako całość.

Pod tym względem w szczególności ocenia:

zdolność rozwiązania technicznego do rozróżniania nieletnich użytkowników;
brak dyskryminujących uprzedzeń;
– odporność na potencjalne praktyki obchodzenia środków (na przykład deepfakes) i na ryzyko ataku (17).

Niezależność podmiotu przeprowadzającego audyt

Aby nie podważyć wiarygodności audytu, audytor powinien posiadać udokumentowaną wiedzę specjalistyczną i doświadczenie oraz powinien być niezależny zarówno od firm oferujących rozwiązania do weryfikacji wieku, jak i od docelowych usług transmisji treści pornograficznych, które wykorzystują wspomniane rozwiązania techniczne.

Arcom może, w późniejszej wersji niniejszych ram, określić warunki, na jakich audyty muszą być przeprowadzane i podawane do publicznej wiadomości.

W obecnej sytuacji i w oczekiwaniu na dalsze wyjaśnienia ze strony ARCOM, firmy są zachęcane do przeprowadzania audytów technicznych swoich systemów weryfikacji wieku, początkowo w ciągu 6 miesięcy od publikacji niniejszych ram, a następnie co najmniej raz w roku.

Usługi ukierunkowane na transmisję treści pornograficznych są również zachęcane do publikowania raportów z audytu na łatwo dostępnej stronie swojego interfejsu online, w łatwo zrozumiałym formacie, w celu zapewnienia przejrzystości, szczególnie w odniesieniu do użytkowników.

- (1) Arcom, Odwiedzanie stron dla „dorosłych” przez nieletnich (na podstawie danych dostarczonych przez Médiamétrie) opublikowanych w dniu 25 maja 2023 r.:
- (2) M. Arzano, C. Rozier, Alice au pays du porno (Alicja w krainie porno): Ados: leurs nouveaux imaginaires sexuels (Nastolatki: ich nowa wyobraźnia seksualna), Ramsay, 2005 r.
- (3) Zobacz: <https://www.csa.fr/Informer/Toutes-les-actualites/Actualites/Quelles-solutions-pour-proteger-votre-enfant-des-images-a-caractere-pornographique-sur-internet>; oraz B. Smaniotto (Badacz w dziedzinie psychopatologii i psychologii klinicznej), „Pornografia: wpływ na seksualność nastolatków? ’, The Conversation, 28 sierpnia 2023: <https://theconversation.com/pornographie-quels-impacts-sur-la-sexualite-adolescente-207142>.
- (4) Sąd Kasacyjny, Wydział Karny, 23 lutego 2000 r., 99-83.928,
- (5) <https://www.ohchr.org/fr/documents/general-comments-and-recommendations/general-comment-no-25-2021-childrens-rights-relation>
- (6) CNIL, Obrady nr 2021-069 z dnia 3 czerwca 2021 r. dotyczące opinii w sprawie projektu dekretu w sprawie przepisów wykonawczych w sprawie środków ochrony nieletnich przed dostępem do stron transmitujących treści pornograficzne (zob.: <https://www.legifrance.gouv.fr/cnil/id/CNILTEXT000044183781>).
- (7) Zob.: <https://www.cnil.fr/fr/la-cnil-publie-8-recommandations-pour-renforcer-la-protection-des-mineurs-en-ligne>
- (8) Zob.:
- (9) Zob.: <https://linc.cnil.fr/demonstrateur-du-mecanisme-de-verification-de-lage-respectueux-de-la-vie-privee>
- (10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych.
- (11) Zob. komunikat prasowy CNIL z dnia 21 lutego 2023 r.: <https://www.cnil.fr/fr/controle-de-lage-pour-lacces-aux-sites-pornographiques>
- (12) CSA, opinia nr 2021-11 z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie projektu dekretu w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących środków ochrony nieletnich przed dostępem do stron transmitujących treści pornograficzne,
- (13) Restricted to adults”.

- (14) Nagłówki są to informacje zwracane przez serwer strony internetowej do przeglądarki użytkownika w momencie składania wniosku.
- (15) <https://linc.cnil.fr/demonstrateur-du-mecanisme-de-verification-de-lage-respectueux-de-la-vie-privee>
- (16) <https://www.cnil.fr/fr/verification-de-lage-en-ligne-trouver-lequilibre-entre-protection-des-mineurs-et-respect-de-la-vie>
- (17) Ocena ryzyka ataku na rozwiązanie do weryfikacji wieku ma na celu ustalenie, czy system może zostać wykorzystany w niewłaściwy sposób do celów oszustwa.

Sporządzono dnia 9 października 2024 r.

W imieniu Urzędu Regulacyjnego ds. Komunikacji Audiowizualnej i Cyfrowej:
Przewodniczący,
R.-O. Maistre